

En cas de necessitat podeu trucar als telèfons: 609 057 181 i 616 672 173

BARNATRESC

CAMINADA A HORTA - GUINARDÓ 18/02/2018

Itinerari: Mas Guinardó/pl. Salvador Riera (1), c. dels Garrofers, av. Mare de Déu de Montserrat, c. Garriga i Roca, pl. Nen de la Rutlla, c. Maurici Vilomara, c. Sant Joan de les Abadesses, parc del Guinardó (2), c. Francesc Alegre, c. Tenerife, c. Torre Dulac, pl. Can Baró, av. Can Baró, c. Bismarck, c. França, c. Camèlies, c. Abd el-Kader, parc de les Aigües (3), pl. Alfons X, c. Alcalde de Móstoles, c. Marina, jardins del Príncep de Girona (avituallament) (4), c. Lepant, c. Sant Antoni Maria Claret, pg. Sant Joan, c. Provença, Sagrada Família (5), av. Gaudí, c. Rosselló, pl. Heroïnes de Girona, c. Freser, pl. Sant Josep de Calassanç, c. Xifré, Hospiral Sant Pau (6), c. Sant Quintí, c. Torre Vélez, c. Xiprer, c. Escornalbou, ptg. i torre Garcini (7), c. Xiprer, ptg. Llívia, c. Oblit, c. Garrotxa, c. Segle XX, ronda Guinardó, c. Feliu, c. Antic del Guinardó i Mas Guinardó/pl. Salvador Riera.

Lloc de sortida i arribada: Mas Guinardó/pl. Salvador Riera.- Metro L-4 (Guinardó – Hospital de Sant Pau)

Hora sortida: 09:00 a 09:30 h.

Hora límit d'arribada: 13:00 h.

Distància aproximada: 11,000 km.

Durada aproximada: 3:30 h.

Avituallament i control de pas: Jardins del Príncep de Girona (10:00 – 11:30 h).

(1) Mas Guinardó

El Mas Guinardó és una masia del segle XV que dona nom al barri del Guinardó de Barcelona. És un indret amb molta història, fins i tot amb llegendes, com les que fan referència als bandolers i a Rocaguinarda.

Durant els segles XVII i XVIII va servir de talaia per dirigir els setges de Barcelona. El 1652 la rendició de la ciutat es va fer en aquest mas. El 1894 Salvador Riera comprà el Mas Guinardó. El 1897 s'aprova la urbanització de tot aquest territori. El 1906 es transformà en la seu de l'Associació de Propietaris i Veïns del Guinardó. Actualment és el Casal d'Entitats Mas Guinardó.

És en un lloc privilegiat del Guinardó al cim de l'antigament nomenat Puig Cogoll (on hi havia un colomar), amb una panoràmica sobre el pla de Barcelona. Segons es diu, aquest mas ha donat nom a tot el barri, ja que pel seu vessant nord-est hi discorria l'antic Torrent de la Guineu, que en català medieval s'anomenava Guinarda, i que probablement hagi derivat en Guinardó.

Parc del Guinardó (2)

Aquest parc és un espai on conviuen la rusticitat del bosc amb l'elegància d'un jardí d'arbustos retallats, on l'aigua té un gran protagonisme.

El parc del Guinardó té tres parts ben diferenciades: una d'urbana, que esdevé l'avantsala del gran espai que ocupa aquesta zona verda; una altra d'històrica i, dalt de tot, la frondositat de la vegetació forestal. Les seves terrasses enjardinades i les pinedes converteixen aquest lloc en un

dels espais verds més refrescants i plàcids de la ciutat.

A la part urbana destaquen els grans pins blancs i les tipuanes, que a l'estiu s'omplen a vessar de flors grogues. Els arbres de l'amor, les moreres, els oms i les oliveres són altres. Entre l'avinguda de la Mare de Déu de Montserrat i l'entrada del parc hi ha una plaça amb l'escultura més popular del barri del Guinardó: la del Nen de la Rutlla, que dona nom a la plaça.

Parc de les Aigües (3)

Per la seva ubicació, és una illa muntanyosa amb una estructura esglaonada amb terrasses independents que estan separades per murs de pedra i camins. Cadascuna d'aquestes terrasses té una funció diferent.

L'origen d'aquest parc, obert el 1978, són els jardins i vivers de la residència de la Companyia d'Aigües de Barcelona, construïda a finals del segle XIX, alguns d'aquells espais s'aprofitaren per al parc actual. Un dels trets característics del parc és l'abundant vegetació

juntament amb els nombrosos espais de lleure per la quitxalla

Va ser inaugurat l'any 1978, després de ser rehabilitat, i disposa d'una extensió de 2 hectàrees. La residència del directiu d'Aigües de Barcelona, coneguda com Can Móra, d'estil neomodèjar, actualment és la seu del districte d'Horta-Guinardó.

El Temple Expiatori de la Sagrada Família (5)

És un dels exemples més coneguts del modernisme català i un edifici únic al món, que ha esdevingut tot un símbol de la Ciutat Comtal. És una mostra de la plenitud artística de Gaudí: hi va treballar durant la major part de la seva carrera professional, però, especialment, en els darrers anys, quan va arribar a la culminació del seu estil naturalista, amb una síntesi de totes les solucions i estils provats fins aleshores. Gaudí va aconseguir una perfecta harmonia en la interrelació entre els elements estructurals i els ornamentals, de tal manera que totes les arts s'integraven en un conjunt estructurat i lògic.

Des del 1915 Gaudí s'hi va dedicar-se d'una manera gairebé exclusiva, obra que significa la síntesi de tota la seva evolució arquitectònica, ja que hi va aplicar totes les seves troballes experimentades anteriorment a la cripta de la Colònia Güell. Després de la realització de la cripta i l'absis, encara en estil neogòtic, Gaudí va concebre la resta del temple en un estil orgànic, amb imitació de les formes de la natura, on hi abunden les formes geomètriques reglades. L'interior sembla un bosc, amb un conjunt de columnes arborescents inclinades, de forma helicoïdal, amb la qual cosa es crea una estructura alhora simple i resistent.

(4) Els jardins príncep de Girona

CONTROL DE PAS

Antigament aquests terrenys eren ocupats pels quaters de la cavalleria de Girona, o Casernes de Girona, que deixaren de tenir aquesta funció als anys 80.

Aquest jardí està presidit per una gran esplanada de sauló central rodejada de terrasses a diferent nivell, que salven el desnivell que existeix entre els carrers i la part central del jardí. L'esplanada compta amb un gran llac de grans dimensions, amb una filera de petites illes que el creua d'un extrem a l'altre, rodejat de plàtans (*Platanus x hispanica*) que li dona un tret característic. Durant l'any 2009 es va reformar part del jardí equipant-lo d'un centre per a gent Gran, un nou bar i millora de diferents accessos a la zona central.

Tots els accessos, la majoria a base de rampes, condueixen a una esplanada de sauló àrea d'ús social, a un costat hi ha un llac

(6) Hospital de Sant Pau

L'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau és un conjunt modernista situat a Barcelona i que fou projectat per l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner. Va ser construït entre 1902 i 1930 en dues fases: la primera, duta a terme per ell mateix entre 1902 i 1913, consta de tretze edificis modernistes; la segona, realitzada pel seu fill Pere Domènech i Roura a partir de 1920, compta d'uns altres sis edificis d'un modernisme moderat, així com d'altres construccions posteriors. Tot i no haver-se desenvolupat íntegrament tot el projecte original la seva notorietat ha estat reconeguda amb diversos premis i amb el nomenament com a Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO l'any 1997.

(7) Torre Garcini

És una masia bonica i sòlida enclavada entre edificis de molts pisos, en ple barri del Guinardó. Sembla poc menys que impossible que en mig d'aquell infern de ciment encara subsisteixi un reflex d'una època ja passada, un oasi rural que dona testimoni de la història agrícola del barri, de quan aquesta zona pertanyia al municipi de Sant Martí de Provençals.

Actualment rodeja la Torre Garcini un petit jardí amb una fabulosa solana a on els últims senyors de la casa recorden haver pogut contemplar el mar i la muntanya. És una masia clàssica, construïda amb forma rectangular, de tres cossos, amb planta baixa i pis "Encara recordo quan els cavalls entraven per on nosaltres ara ho fem, que és la porta principal", ens conta Lluís Alós.

PROPERES CAMINADES BARNATRESC

Caminada a Sant Andreu de Palomar: 18 de març

Caminada Llobregat - Besòs: 15 d'abril

Més informació: www.euro-senders.com/barnatresc

asenexba@euro-senders.com

Tel: 616 672 173 els dilluns laborables de les 17 a les 21 hores.